به نام خدا

زمان ازمون: 48 ساعت

استاد درس: جناب اقای استاد سید علی رضوی ابراهیمی

آزمون درس: روش پژوهش و ارائه نام و نام خانوادگی دانشچو: زینب جلیلوند شماره دانشجویی:935121562 رشته و مقطع تحصیلی: مهندسی نرم افزار

تاريخ: 1400/03/20

پروژه میان ترم: پژوهش در روش کیفی: پژوهش در روش تاریخی

چكىدە

تمام دانشهای موجود در دنیای بشری یک بعد تاریخی دارد و پژوهش تاریخی نیز یکی از شیوههای دانشاندوزی محسوب میشوند. دانستههای ما از گذشتهها به سایر علوم که به دنبال شناخت ماهیت پدیدهها هستند، کمک شایانی میکند تاریخشناس با تبیین تاریخی از مرزهای تاریخنگاری فراتر میرود و وقایع را تابع عواملی گوناگونی میداند. با این دیدگاه تاریخ نیز بهعنوان دانشی در خانواده دانشهای انسانی تجلی میکند که میتوان گفت نزدیکترین دانش به جامعهشناسی، علم تاریخ است. چون تاریخ بهنوعی آزمایشگاه پدیدهای اجتماعی است. دانش تاریخ موردی یا منفرد است و در اصطلاح به آن غیر تعمیمی یا تفریدی اطلاق میشود. معنای آن، این است که محقق تاریخ دورانی را در نظر میگردد، حوادث آن را بهعنوان معلول مطرح میسازد و سپس در همان دوران عوامل را بازمییابد... هدف از مقاله موجود مطالعه ارتباط بین علوم اجتماعی و تحقیقات تاریخی است .تشابهها و تفاوتهای این دو موضوع بهعنوان دو علم از شاخه علوم انسانی بیان خواهد شد و چگونگی بررسی اصالت اسناد مورداستفاده در پژوهش تاریخی و همچنین فرآیند انجام تحقیق تاریخی در علوم اجتماعی موردبررسی قرار میگیرد.

واژههاي كليدي: روش تحقيق، روش تحقيق تاريخي، جمعآوري اطلاعات، علوم اجتماعي.

مقدمه:

واژه Research در لغتت بته معنی پژوهش، تحقیق، تتبع، جستتتجو، تجستتس، کتاود، پژوهیتدن و پژوهش کردن و flistoric به معنای تاریخی، مشتترور، معروف و مبنی بر تاریخ استت. تحقیق تاریخی، از آن دستت تحقیقاتی استت که بر موضوعی معین که درگذشته و در یک مقطع زمانی مشخص اتفاق افتاده، صورت میگیرد. ازآنجاکه در فاصله دو زمان مشخص درگذشتته، رویدادهایی به وقوع پیوستته و ابزاری تکمیل گشتته استت، بنابراین تلاد محقق در رود تاریخی بر آن استت که حقایق گذشتته را از طریق جمعآوری اطلاعات، ارزشتتیابی و بررستی صتتحتوستتقم این اطلاعات، ترکیب دلایل مستتدل و تجزیت هوتحلیل آنها، به صتتورتی منظم و عینی ارائه کند و نتایج پژوهشتتی قابل دفاع را در ارتباط با فرا یا فراهای ویژه تحقیق نتیجه بگیرد برای مثال بررسی روزنامههای سیاسی دوران پرلوی.

امروزه مطالعه تاریخی در بستیاری از گستتره ها منزلت و رواج یافته استت. نزاع های اواخر سده نوزدهم و اوایل قرن بیستم ،فرو کاسته و فواید و ضرورت رهیافت تاریخی در پژوهشها، خود را نشان داده است. محققان به رخنهها و معایب آن نیز بصیرت یافتهاند. همچنین پندار رویارویی و ستتیز واهی میان مطالعه تاریخی با ستایر روی آوردها، مانند رهیافت تحلیلی ،روانشناختی، جامعهشتناختی و فلستفی نیز از میان رخت بربستته استت. اکنون در بستیاری از گستره ها، رهیافت تاریخی در کنار و بلکه در ارتباط وثیق با ستایر روی آوردها موردتوجه قرار میگیرد. فیلست وفان که دورترین موضتع را نستبت به نگرد تاریخی داشته اند ،رود معلم اول، ارسطو را در متافیزیک آکنده از مطالعه تاریخی یافتهاند

اهمیت آشنایی با تغییرات اجتماعی

از گذشتته های دور، دانشتمندان ی بستیار ، همچون هراکلیت بر این اندیشه این بود که درزمینه ٔ امور و پدیدههای اجتماعی آنچه اصالت دارد ایستاشناسی نیست بلکه پویا شناسی است، زیرا حرکت در بطن همه پدیدههاست و هر آن هر پدیده اجتماعی با آن روبروستتت؛ بنابراین، یکی از مرمترین فواید شتتناخت تاریخی و پدیدههای تاریخی ستتنجش و اندازهگیری دگرگونیها، مسیروآهنگ آنها است

پرستش هایی که در بحث از تغییرات اجتماعی مطرح میشتوند نیز درزمره عمیقترین و استاس یترین پرسشهایی است که در برابر دردانش انستان طرح شدنی است . سخن از پیدایی جامعه، مسیرونحوه تطور آن و درنرایت آیندهای است که در برابر انسان قرار دارد. از همین روستت که تمامی دانشتمندان از افلاطون تا هگل؛ ازجمله ستن ستیمون ، بوسوئه، ماکیاول، ویکو، هردر، اگوست کنت، دورکیم و پردون مستلله تغییر اجتماعی را آنچنان مطرح نظر قرار دادهاند که بهزعم دورکیم طرح مسلله تغییر درجامعه و مسیر حرکت جوامع از جامعهشناسی نیز قدیمتر است

هدف تحقیق تاریخی، به کار بردن دادههای مربوط به واقعیتهای مرتبط با رویدادهای گذشتته و تفس یر آنها است. از این طریق میتوان به عوامل مؤثر در بروز وقایعی که درگذشتته رخداده، پی برد و رویدادهای زمان حال را برتر شتتناخت. تحقیق تاریخی کمک میکند تا با تحلیل دادهای مربوط به عادات، رستتوم، ستتنتها و چگونگی انجام اموری که به نحوی درگذشتتته بودهاند، درک بیشتری به دست آوریم

پرسشهایی چند با این مبحث مطرح میشوند که اهم آنان چنیناند

1. آیا انستان اندیشتمند را توان آن هستت که به دگرگونی جامعه اندیشته کند و راهی نو یابد و یا دستت کم در سترنوشتت خودش مؤثر افتد؟

- 2. سخن دوم در باب معنای تغییرات اجتماعی است. درحالیکه به نظر گینسرگ دگرگونی اجتماعی، صرفاً به دگرگونیها ی سختی جتامعته اطلاق میشود؛ یعنی تغییر در ترکت ب، توازن اجزای جتامعه یا نوع ستنتازمان و همچنین دگرگونیهتا ی هنری پندیتد آمنده در زبتان . از دیدگاه رز باید دگرگونیهای اجتماعی را گوناگونیهای پدید آمده در ارزدها و معانی موجود در جامعه یا گروههای فرعی مرم در جامعه دانستت. در برابر این اندیشهها که در جستجوی شناخت بنیادیترین عوامل دگرگونی در جامعهاند، شتاهد دیدگاههایی، همچون رادیکالیستم؛ یعنی اندیشه آنان که عقاید افراطی در باب تغییر دارند و درصدد تحقق ریشهایترین دگرگونیها هستند و معتدلان نیز هستیم.
 - 3. موضتوع استاسی دیگر سنجش انواع تغییرات اجتماعی که در شناخت هر نوع، ابزاری خاص به کار میآید. انواع بسیاری در تغییرات اجتماعی میتوان یافت3

بهطورمعمول سخن از تغییرات دوری، خزنده، درونزاد، خطی، ارتجاعی و...

به میان میآید و هریک درخور اعتنا و توجری خاص استت و امروزه بر این انواع معمول، گونههایی دیگر افزودهشتده است؛ نظیر دگرگونیهای تکوینی که بیشتر توسط انسانشناسان مطرحشده است و با آن، شناخت ریشههای اولیه نرادها و سازمانها مطرح نظر قرار میگیرد و هدف شناسایی، مسیر حرکت و بهطورکلی تاریخ تکاملی انسان است.

4. ستتخن چرارم در مورد مرمترین و عمیقترین ابعاد در مبحث تغییرات اجتماعی استتت و آن شتتناخت عوامل و عناصتتر تغییرات اجتماعی است.

دیدگاههای مادی:

شتامل تمامی مکاتبی استت که عامل استاستی تغییرات اجتماعی را دگرگونی عناصتر مادی آن میدانند که شامل مکاتبی، همچون ابزارگرایی، مادهگرایی، اقتصادگرایی و حتی جغرافیا گرایی است

ديدگاههاي غيرمادي:

بعضتی دیگر تغییرات اجتماعی را ناشتی از دگرگونی در اندیشته انستانها میدانند. اعتقاددارند زمانی که طرز تفکر انستان دگرگون گردیتد ، رنتگ و معنای جران نیز در برابرد جلوهای دیگر خواهد یافت و بهتبع آن جرانی دیگر تبلور مییابد. مکاتبی همچون روحگرایی، ایده آلیسم از این زمرهاند؛ در این حوزه اندیشه، سنجش و اندازهگیری ابعاد ذهنی تغییر حائز اهمیت است.

تغییرات اجتماعی هرگز یک عامل ندارد. بلکه همواره شتتتبکهای از عوامل موجبات دگرگونی اجتماعی را فراهم میستتتازد. شناخت تغییرات اجتماعی در جران درحالتوسعه هرروز اهمیت بیشتری مییابد

شناخت و پیشبینی آینده:

شتتنتاخت و پیشبینی آینده برای هر فرد و هر جامعه ضتتتروری استتتت و درراه تحقق این مرم، شتتتناخت تاریخی گامی اجتنابناپذیر استت، زیرا برای پیشبینی حرکت پدیدهها باید به عقب بازگشتت و گذشتته آنان را شتناخت. در اصتطلاح بدان فرافکنی روند اطلاق میشود

بنتابرا ین میتوانیم اینگونته بگوییم کته گتذشتتته ها در درون گروههای جامعه قراردادند، همانگونه که وایت هد بهعنوان دانشمند علم منطق میگوید که هر حادثهای که پیش میآید، در خود گذشتهای و جوانهای از آینده دارد. پیوست واقعیت و امتداد تاریخی:

کارل پوپر در اثرد) فقر تاریخی گری(، مبحثی را تحت عنوان نو یا نو بودن واقعیات فیزیکی مطرح کرده است. او را عقیده بر این استتت که واقعیات غیراجتماعی به همان نستتبت که از غیر آلی آغاز میشتتوند و ستتپس به آلی و بعدازآن به فوق آلی میرستند ، به همان نستبت نیز خاصتیت نو بودن خود را از دست میدهند؛ یعنی در جریان یک پیوستار قرار میگیرند و بدون دستیازی به گذشته آنها، امکانم شناخت و تحلیل نیست

ماهیت پدیدههای تاریخی

الف-حوادث تاربخی زنده نیستند، بلکه مربوط به گذشته دور یا نزدیکاند.

ب-گذشته تاریخی هرگز عیناً تکرار شدنی نیست، از اینجاست که مورخ خواهناخواه با معیارهای جامعه زمان خود با گذشته مواجه میشود، پس باید ضربب انحراف خاصی را در ارزبایی خود بیذیرد.

ج-حوادث تاریخی هرگز تماماً در استناد و مدارک جای نمیگیرد و مورخ ناچار استت از رودهای استنتاجی جرت تکمیل خلاء استفاده کند که طبیعتاً عنصری تازه بر واقعیت تاریخی میافزاید.

د-«هیچ واقعه تاریخی بهطور مجزا و در تجرید ندارد و این قاعده کلی پدیدههای اجتماعی در همه زمانها است.»

در پایان باید گفت که پدیدههای تاریخی به گذشتته تعلق دارند حیات مجددنمی یابند گرد روزگار یافتهاند و در ابرام جای دارند.

ویلرم دیلتای در ارتباط بین شناخت تاریخی و شناخت نفسانی گفته است3

«دنیای تاریخ برخلاف دنیای طبیعت خامود و بیزبان نیست. با ما حرف میزند و به ما جواب میدهد.»

نقش جامعهشناسی در معرفی پدیدههای تاریخی

باید دید جامعهشتناس ها در دنیای تاریخ در جستجوی چیست؟ اگر آنها بخواهد همانند مورخ عمل کند کار درستی انجام ندادهاند. جامعهشناس باید راهی نو در پیشگیرد. از روزنهای نو به پدیدههای بنگرد و درنرایت دستاوردهای تازهای ارائه دهد.

جامعهشتناس باید راهی جدا از مورخین در پیش گیرد. راه درستت به نظر اینان فلستفه تاریخ استت باید دید فلسفه تاریخ چیستت؟ خطوط اصتلی و ویژگیهای آن کدام استت؟ بانیان آنچه کستانی هستند؟ فلسفه تاریخ یعنی پرسشی که نوبسنده در باب حرکت تاریخ و مستیر آن برای خود مطرح میسازد و با اشکالی خاص قرنها جامعهشناسی را به خود مشغول داشته است .از بین پایهگذاران جامعهشناسی کمتر کسی است که نامش با فلسفه تاریخ نیامیزد و در اهمیت آن همین بس که از افلاطون تا هگل، وبکو، هر در، بوستوئه، همگی بدان پیوستتند . اگوستت کنت3 «جامعه انستانی از مرحله ربانی به فلستفی و سپس بهسوی اثباتی پیش میرود.» کنت، مارکس، پرودن، سن سیمون و حتی دورکیم نوبسنده قواعد رود جامعهشناسی و پایهگذار به حق این علم، همگی به بند فلستفه تاریخ مبتلا گشتند . تعابیر خاص فلسفه تاریخ، همچون حرکات ماربیچی، دوری، موجی، خطی، همگی بردوام و استتمرار آن افزودند. گاهی مبنای بیولوژبک میپذیرفت)استتینستت ر(، گاهی صتتورتهای فرهنگی و اجتماعی مییافت)ستوروکین، کنت(، گاهی نیز در تعابیر ستیاستی محط غوطه میخورد) پرودن-ستن ستیمون. (فلستفه تاریخ را باید میراث دورانی خاص از مراحل رشتد تفکر اجتماعی دانستت. دورانی که بعد از رنستانس در برابر انستانها گشتوده شتد. چنین دورانی را کلاستیسیسم جامعهشناسی میخوانند. کلاسیسیسم در روانشناسی با انتزاع انسان و تعمیم روابطی که بین انگیزه و واکنش او پدید میآمد همراه بود. فرانستتیس بیکننیز معتقد استتت ، جرت ایجاد تغییر مطلوب در واقعیت، نباید در بی تحمیل افکار خیالی بر آن برآمد، بلکه باید به اطاعت از آن پرداخت و رموز آن را گردآورد. فلسفه تاریخ با آنچه گفته شد با تاریخ زدگی یا تاریخی گری قرابت بستیار مییابد. خاستتگاه اصلی تاریخ زدگی را در آلمان قرن نوزدهم میتوان دید. در آلمان قرن نوزدهم اندیشتته هگل بر پایه دیالکتیک شتتکل گرفت . او منطق دیالکتیک را بهعنوان ابزاری به کاربرد که تا با آن مقصتتود و هدفی در تتاریخ بیابد و حوادث تاریخی را پراکنده و بيمعنا تلقى نكند، بلكه هدفدار و معنادار تلقى كند او هدف غابى خود را چنين بيان داشت. منظور ايمان به اين نكته است3 «تاریخ حاصل عقل سرمدی است و این عقل انقلابهای عظیمی را موجب شده است.»

هگل در ستراستر تاریخ معقولیتی خدشتهناپذیر را جستنجو میکرد. او معقولیت تاریخ را به معنای ترقی جوپی میدانستت. ماتریالیستم دیالکتیک مارکس نیز به مادهگرایی تاریخی میاندیشت ید. در سراسر تاریخ نشان از جنگ ستمگران و ستم دیدگان میجستتت. به نظرد تنرا علمی علم بود که دیالکتیک و تاریخی باشتتد. به نظرد علومی همچون حقوق، ستتیاستتت، دین و...

حيات مستقلى نداشتند

همبستگی عضوي

با افزایش میراث فرهنگی بشتر ، هر انسان در زمینهای خاص تخصص یافت. احراز تخصص و به دنبال آن پیدایی تقسیمکار، موجبات تجلی نوعی خاص از همبستتگی را فراهم کرد که باید به نظر دورکیم همبستتگی عضتوی خوانده شتود. دانش تاریخ و تطور در اصول آن

در آغاز تاریخ به معنای روایت زندگی و جنگهای سلاطین بود. نه از نیروی عظیم مل ّت در آن خبری بود، نه از جستجو در باب علت حوادث. این مرحله را باید تاریخنگاری خواند. از قرن هجدهم به بعد، توجه بدان رو به کاهش نراد و تاریخ را شتناخت کلی ّت و مجموعهها دانستتند. بنا بر گفته ابن خلدون تاریخ همانا مجموعه دگرگونیهای اجتماعی استت و عوامل عینی و ذهنی تاریخ چنان به یکدیگر پیوستهاند که میتوان آنرارا وجود دوگانه امری یگانه شمرد. به نظر او شناخت تاریخی مستلزم آن است که محقق علتهای اجتماعی را دنبال کند

تبيين تاريخي:

تاریخشتناس با تبیین تاریخی از مرزهای تاریخنگاری فراتر میرود و وقایع را تابع عواملی چند میداند و تاریخ را صرفاً فا شرح زنتدگی چنتد امیر نمیپندارد. با این حرکت تاریخ نیز بهعنوان دانشتتی در خانواده دانشهای انستتانی تجلی میکند و برخی همچون ژرژ گورویج را عقیده بر این استت که نزدیکترین دانش به جامعهشتتناستی همانا تاریخ استت. چون تاریخ بهنوعی آزمایشتتگاه پدیدهای اجتماعی استت؛ اما تاریخ و جامعهشتتناستی پدیدهها را از دو دیدگاه متمایز مطرح میکنند. دانش تاریخ موردی یا منفرد است و در اصطلاح به آن غیر تعمیمی یا تفریدی اطلاق میشود. معنای ان است که محقق تاریخ دورانی را در نظر میگرد، حوادث آن را بهعنوان معلول مطرح میسازد و سپس در همان دوران عوامل را بازمییابد

اصول اساسى تبيين تاريخى:

الف-تاريخ زندگينامه اميران نيست.

ب-پدیده تاریخی منحصریهفرد و تکرارناپذیر است.

پ-باید در شناخت علی پدیده تاریخی، بازسازی گذشته موردتوجه قرار گیرد.

ت- تبیین پدیده تاریخی باید با قرار دادن آن درزمینه ٔ یا بستر کل واقعیت صورت پذیرد؛ یعنی بهجای آنکه تاریخ زندگی امیران باشد، زندگی امیران باید جزئی از حیات اجتماعی بهحساب آید

روابط تاریخ و جامه شناسی

روشنسازي بعد يا ساحت تكويني پديدههاي اجتماعي:

فقط با شتناخت تاریخی استت که میتوان به این ضتلع اجتنابناپذیر دستیافت. همانطور که گفتیم پدیدههای اجتماعی پیوستته به گذشتته اند و گذشتته ، جزئی از شتناخت تام بهحستاب میآید. بست یاری از مستائل واقعیت امروزین از گذشته تأثیر برگرفتهاند؛ یعنی گذشتته در حال موجود استت . دورکیم، آلن بیروستت ، باتومور، منوچرر محستنی ، جمشید مرتضوی در مورد رابطه تاریخ و جامعهشناسی بحث کردهاند) ساروخانی ،66:33131،

رابطه تاریخ و جامعهشناسی ازنظر باتومور:

«ممکن استت جامعهشناسی و تاریخ در حوزهای مشترک باشند، لیکن در حوزههای دیگر بسیار دور از همدیگرند.»

بررسي نقاط تفاوت و تشابه ميان علم تاريخ و جامعهشناسي

نزدیکترین زمینههای همکاری بین علم تاریخ و جامعهشناسی در جامعهشناسی تاریخی تبلور مییابند این دو چنان به هم نزدیک هستتند که گاه یکستان شتمرده میشتوند پس باید بر تمایز آنها و درعینحال مشتابراتی تأکید کرد3 جامعهشتناسی تاریخی تفاوت و تمایز مستتلمی با علم تاریخ دارد و اصتتولاتولاً موضتتوع نظر و رود تحقیق در این دو علم کاملاکاملاً متفاوت استتت

تشابه:

کار علم تاریخ عبارت استت از تنظیم و معرفی امور واقعشده با تمام دقت و وضوح ممکن، اما جامعهشناسی تاریخی از کلیه نتایج و اصتتولی که از مدارک تاریخی برمیآید، بهصتتورت مواد قابلاستتنفادهای در تبیین و تشتتریح حیات اجتماعی استتنفاده میکند؛ بنابراین میتوان گفت که جامعهشتتناستی تاریخی از علم تاریخ استتنفاده میکند ولی خود، نه تاریخ استت و نه نتایج حاصتله از این علم با تاریخ متشتابه استت . جامعهشناسی تاریخی، عامل تدوین، ترتیب و تنظیم چگونگی حوادث و امور گذشته نیستت ، بلکه از اموری که تاریخ در اختیار او قرار میدهد، بدون دخالت در اصتل مواد استفاده کرده و بهوسیله همین اطلاعات، امور و مستائل اجتماعی را تشتریح و تفستیر مینماید بدین نحو استت که جامعهشتناسی خدمتی به علم تاریخ انجام میدهد و بهوست یله نقد تاریخی امور واقعشده، اصولی ترکیبی از آنها استخراج مینماید. تاریخ نیز جز مقداری بسیار محدود از مدارک و اطلاعات را در اختیار ما قرار نمیدهد تعداد معتنابهی از امور و مستائل اجتماعی بدین ترتیب ازنظر ما دور میماند و مقداری از اطلاعات نیز بهصتورت غیر کامل و نیمهکاره مورد مستائل اجتماعی بدین ترتیب ازنظر ما دور میماند و مقداری از اطلاعات نیز بهصتورت غیر کامل و نیمهکاره مورد شتناستایی واقع میگردد لذا بدیری استت که نخواهیم توانست عموم مسائل موردعلاقه را بررسی نماییم و مجبوریم در تحقیقات خود فقط از مدارک و اطلاعات محدود و موجود استفاده کنیم

تفاوت:

بین رود تتاریخی و رودهای فعلی مستتتقیم، تفاوت و تمایز بارزی وجود دارد که عبارت استتت از چگونگی و تحقیق و پژوهش مستائل ازنقطهنظر علمی و طبقهبندی رودهاست؛ یعنی در اساس بین تحقیق در مورد کتاب جدید الانتشار و تحقیق در مورد کتاب یک قرن پیش، تفاوت زیادی نیستت؛ یعنی ازلحاظ رود هردو یکستانند و اگر بخواهیم صحتوسقم موضوعی را بررستی نماییم ، هم امکانات و هم رود یکسان و واحد خواهد بود، بهعبارتدیگر اگر تحقیق بر اساس مسائل عینی و آنی نباشد و مشتاهده مستتقیم صتورت نگیرد و محقق و موضتوع تحقیق رابطه آنی مستتقیم باهم نداشته باشند ، تحقیق مبتنی بر رود تاریخی محسوب میگردد، حال مدارک مورداستفاده هر چه که میخواهد باشد.

تاریخ و جامعهشتناستی نزدیکترین دانشها در قلمرو علوم انستانی-اجتماعی به شتتمار میآیند. دانش تاریخ، نیازمند جامعهشتناسی است، چون با آن ابزار جدید علمی را مییابید و با دستاوردهای آن، حرکت پدیدههای تاریخی موردمطالعه خود را میبینید که مطالعه کرده استت: یعنی هر دو دانش کلینگر هستتند. دانش تاریخ کلیتهای منفصتتل را میبیند؛ یعنی هر دوران را در کلیت خود جدا از دوران دیگر بررسی میکند و حالآنکه جامعهشناسی کلیتهای متصل را میجوید، یعنی درصدد آن است که خطوط مشترک کلیتهای تاریخی را بیابد. روندهای حرکت را استخراج کند و قوانین حاکم بر این روندها را کشف کند.

ویژگیهای تاریخگرایی)

)الف (در تاریخگرایی نسبیت پدیدهها مطرح و پذیرفته میشود و حالآنکه تاریخ زدگی جرانشمول است.

)ب(در تاریخگرایی صیرورت بهعنوان اصل پذیرفته میشود.

)ج(در تتاریخگرایی رویتدادهتا در چارچوب زمان و مکان معنا مییابند. هر رویداد با توجه به ویژگیهای تکوینی و تاریخی آن هویتی خاص، ممتاز و منحصریهفرد دارد.

)د(در تاریخگرایی واقعیات جران منفصتل از گذشتته نیستت. بلکه امتداد تاریخی پدیدهها پذیرفتنی استت و شتناخت آن لازمه شناخت تام هر واقعیت است.

)ه (تاریخ گرایان، گذشته را در بطن واقعیت کنونی میبینند و بدون آن هر راه بربود را مسدود مییابند.

)و (برعکس تاریخ زدگانی همچون هگل که تاریخ بشتر را سیر فعالیت روح میدانستند، ویلرلم دیلتای هیچ دورهای را برتر از دوران دیگری نمیداند.

)ح(تاریخ گرایان در پذیرد نستبیت و هویت خاص هر واقعیت برایی فراوان به روانشناسی میدهند. آنان را عقیده بر این است که محقق باید بتواند خود را چنان در حیات و اندیشه کارگزار) فردی که عمل او موردبررسی است(غرق سازد که بهنوعی ذوب افقها دست یابد؛ یعنی دقیقاقاً خود را بهجای او نرد؛ با او هیجان یابد و دنیا را همانند او ببیند.

نظریات پیرامون علمی بودن تحقیق تاریخی دریاره علمی یا غیرعلمی بودن رود

تحقیق تاریخی، نظرات مختلفی ارائهشده است3

نظرات مخالف؛

- 1. با توجه به اینکه یکی از ویژگیهای علم، قابلیت پیشبینی آن است، محققان تاریخی اغلب نمیتوانند، بر اساس وقایع گذشته ،تعمیمها یا پیش بینی هایی را برای آینده نتیجه بگیرند؛ زیرا وقایع و حوادث گذشته، اغلب بدون برنامه حاصلشدهاند یا آنچنانکه در برنامه بوده، صورت نیافتهاند.
 - 3. محققان تاریخی در بیشتر موارد بر گزاردها و مشاهدات کسانی متکی هستند که میتوان در صلاحیت آن افراد و یا به حقیقت گزارد آنان شک کرد.
 - :. محقق تاریخی اغلب در تشخیص حقایق دچار ابرام است و درست مثل فردی عمل میکند که میخواهد قسمتهای مختلف ماکتی را که تکههایی از آن گمشده است سر هم کند، لذا بهناچار درصد پر کردن جای خالی این واقعیتها از طریق استنتاجها و استنباطهای ذهنی از حوادث گذشته برمیآید.
 - 3. حوادث تاریخی در محیطی بسته مانند آزمایشگاه صورت نمیگیرد؛ بنابراین، محقق تاریخی قادر نیست، شرایط مشاهدهشده را کنترل کند؛ یا متغیرهای عامل حادثه را دستکاری نماید.

نظرات موافق؛

- 1. محقق تاریخی، محدویت های موضوع موردمطالعه و تحقیق را تعیین و شناسایی میکند، فراها یا سؤالهایی را مطرح مینماید که باید برای آنها پاسخهایی مناسب فراهم کند. اطلاعات لازم را جمعآوری و تجزیهوتحلیل میکند و به آزمودن فراهای خود میپردازد و از آنها نتایجی به دست میآورد که تااندازهای قابلتعمیم است؛ بنابراین با توجه به مراحل منظم و علمی فوقالذکر، میتوان ادعا کرد که این دست از فعالیتها تااندازهای جنبه علمی دارد.
 - 3. محقق تاریخی برای رسیدن به نتایج، گاهی اصولی از احتمالات را به کار میبندد که شبیه این اصول را پژوهشگران علوم فیزیکی نیز مورداستفاده قرار میدهند.
 - :. این واقعیت که محقق تاریخی نمیتواند متغیرهای بازیگر در موقعیت واقعه را مستقیماً کنترل کند ،کاملاً واضح و روشن استتت؛ اما باید توجه داشتت که این محدودیت در بیشتتتر تحقیقات علوم رفتاری، بهویژه در تحقیقات غیر آزمایشتتگاهی مانند پژوهشهای جامعهشناسی، روانشناسی اجتماعی و اقتصاد نیز کموبیش وجود دارد.

آزمایشگرایی تاریخی:

بستیاری دیگر را عقیده بر این استت که تاریخ همچون آزمایشگاه جامعهشناسی است. پدیدههای اجتماعی را در بستر زمان مشتخص میدارد و با آن رودهای مقایسته ای درزمانی مطرح میشتوند. پس زمانی که قرار استت پدیدهای خاص مخصوصاً در ستطح جامعهشتناسی کلان مطرح شود، چون امکان ایجاد تغییرات عمدی نیست، ناچار به تاریخ متوسل میشویم .عدم امکان ایجاد تغییرات عمدی در پدیدههای اجتماعی استت که ما را بهستوی تاریخ رهنمون میشتود. در این آزمایشگاه مسائلی چند به چشم میخورد. 3 الف-نایکسانی شرایط اجتماعی ب-عنصر کنترل ناپذیری ج-پیدایی عوامل رشد الف-نایکسانی شرایط اجتماعی:

زمانی که به مقایسته دو جامعه) بدون پارلمان در عصتری و با پارلمان در عصتری دیگر (میپردازیم، در حقیقت دو عنصتر نامشتابه را با یکدیگر مقایسته میکنیم. جامعه عصر صفوی بدون پارلمان بود، اما آیا میتوان آنها با جامعه امروز ایران مقایسه کرد؟ ستپس نتیجه گرفت که تمامی تفاوتها ناشتی از نبود پارلمان در عصر صفوی و وجود پارلمان در عصر

ب-عنصر كنترل ناپذيري:

کنونی است؟ این امر را در اصطلاح مقایسه ناپذیری میخوانند.

آنچه ویژگی استاسی تحقیق آزمایشگاهی است، امکان کنترل متغیرهاست؛ بنابراین محقق همه عوامل را ثابت نگاه میدارد، جز آنچه تأثیرد موردتوجه اوست.

ج-پيدايي عوامل رشد:

گذشتته از آنکه بر عوامل برونزاد تستلط نداریم؛ بر عناصر و عوامل درونزا نیز نفوذ نداریم. دو جامعه، همانند دو انسان در دو شرایط متفاوت، خواهناخواه دگرگونیهای ساختی نیز یافتهاند؛ بنابراین یکسان نیستند.

اسناد و مدارک و ارزیایی آنان

مطالعه تاریخی باواستطه استت؛ یعنی از طریق استناد و مدارک صتورتپذیر استت. این استناد را میتوان چنین دانستت الف-منابع نوشتته 3 مرمترینی منابع مکتوب عبارتنداز کتابها، روزنامهها، مجلات، شتترح وقایع تاریخی، وقایع ستتالانهها، بیوگرافی ها، شرح خاطرات، نامه ها، شجره النسب ها، اسناد تاریخی و سفرنامهها.

ب- منابع شتفاهی3 عبارت استت از منابع و مطالبی که سینهبهسینه از نسلی به نسلی دیگر منتقل میشود، مثل تصانیف و اشعار ،داستانها، افسانهها، اساطیر ،ضربالمثلها، فولکلور ملل و سنن ملی.

ج- منابع هنری3 مثل نقاشیهای تاریخ ،مجسمههای تاریخی و غیره د- وسایل مادی3 مثل سفالها، سکهها، ظروف، آلات و ابزار ،کتیبهها.

ه-منابع سمعی و بصری3 مثل فیلم، نوار صوتی، صفحه و غیره

و- منابع باستانشناختی3 مثل ابنیه تاریخی ،مقبرهها، محلهای مسکونی مربوط به گذشتگان.

این اسناد است که درنرایت اعتبار تحقیق تاریخی، به کمیت و کیفیت آنان وابسته است...

ارزیابی اسناد تاریخی:

پژوهش تاریخی به اطلاعاتی بستتگی دارد که توستط دیگران جمعآوریشتده و یا مشتاهده گردیده استت؛ بنابراین، اولین وظیفهٔ محقق تاریخی بررسی در مورد درستی، اعتبار و معنیدار بودن این اطلاعات است.

اطلاعات موردنیازی در پژوهش تاریخی را میتوان از دو منبع یا مأخذ به شرح ذیل به دست آورد

الف- منابع دستاول مانند اسناد و مدارکی که توسط ناظران واقعی ضبط و نوشتهشدهاند.

ب- منابع دستت دوم3 منابع دستت دوم گزاردهایی است که گزارشگران ناظر عینی واقعه نبوده و امکان دارد گزارد مزبور بر اساس مصاحبه با مشاهدهکنندهٔ واقعی حادثه تریه و تنظیمشده باشد یا گزارشگری گزارد این فرد را مطالعه کرده باشد.

در تحقیقات تاریخی محقق از طریق دو نوع نقد اساسی به شرح زیر، اطلاعات بهدستآمده را ارزشیابی میکند3

الف- نقد ظاهری یا خارجی از اطلاعات این ستؤال را مطرح میکند. آیا این سند و مدرک یا شیء باقیمانده واقعی و اصیل است؟

ب- نقد درونی یا داخلی از اطلاعات که ستؤال میکنند3 اگرچه این ستند و مدرک یا شیء باقیمانده واقعی و اصیل است، ولی آیا تصویر واقعی از واقعه را ارائه میکند؟

در ارزیابی استناد و مدارک تاریخ ی تمیز دو نکته اهمیت استاسی دارد ، اصتالت اسنادی و صداقت بررسی اصالت سندهای تاریخی.

